

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Cur Deus suos electos sic permittat mori, vt non in vita illorum ostendat,
cuius sanctiratis sint. lxxvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

præsciis: vt quia castitatem animæ vniuscuiusque custodit, humano modo zelans vocetur, quanuis mentis cruciatu non tangitur, & quia culpas percutit, dicitur irasci, quanuis nulla animi turbatione moueatur, & quia ipse immutabilis, id quod voluerit mutat, pœnitere dicitur, quanuis rem mutet, consilium non mutet. Et cùm miseria nostræ subuenit, misericors vocatur, quanuis miseris subuenit, & cor miserum nunquam facit. Et quia ea quæ nobis futura sunt videt, quæ tâtum ipsi semper præsto sunt, præsciis dicitur: quanuis nequaquam futurum præuideat, quod præsens videt.

Cur Deus suos electos sic permittat mori, vt non in vita illorum ostendat cuius sanctitatis sint.

Caput LXXVII.

Quid est hoc quæso te, quod omnipotens Deus sic permittit mori, quos tamen post mortem cuius sanctitatis fuerint non compatitur calari. Cùm scriptum sit: Iustus quacunq; morte præuentus fuerit, iustitia eius non auferetur ab eo? Electi qui proculdubio ad perpetuam vitam tendunt, quid eis obest si ad modicum durè moriantur? Et est fortasse nonnunquam eorum culpa, licet minima, quæ in eadem debeat morte refecari. Vnde fit vt reprobi quidem potestatem contra viuentes accipiant, sed illis morientibus hoc in eis grauius vindicetur, quod contra bonos potestatem suæ crudelitatis acceperunt: sicut idem carnifex qui eundem venerabilem diaconem viuentem ferire permixsus est, gaudere super mortuum permixsus non est. Quod sacra quoq; testantur eloquia. Nam vir Dei contra Samariam missus: quia per inobedientiam in itinere comedit, hunc in eodẽ itinere leo occidit. Sed statim illic scriptum est: Quia stetit leo iuxta asinum, & non comedit de cadauere. Ex qua re ostẽditur, quod peccatum inobedientiæ in ipsa morte fuit laxatum quia idem leo qui viuentem præsumpsit occidere, contingere non præsumpsit occisum. Qui enim occidendi ausum habuit, de occisi cadauere comedendi licentiam non accepit: quia is qui culpabilis in vita fuit, punita inobedientia, erat iam iustus ex morte. Leo ergo qui prius peccatoris vitam necauit, custodiuit postmodum cadauer iusti.

Ex eodẽ.

Pet.int.

Gre.ref.